

Cornus officinalis

Højde	6 - 8 (10) m
Bredde	6-8m
Trækrone	bred ægformet til rund, mørk, tæt krone, lunefuld voksende
Bark og grene	unge kviste er brune, barken er gråbrun og skællet olivengrøn
Blad	ovale til ovale, glinsende grønne, 5 - 12 cm lange
Efterårsfarve	rød
Blomster	i små skærme, gule, februar/marts
Frugter	skinnende røde bær, spiselige, spiselige frugter, spiselige frugter
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	forholdsvis tør, kalkholdig, let leret eller sandet jord
Jordfugtighed	Tåler tør jord
Krav til væksstedet	Tåler ikke hærdning
vinterhårdhed	6b (-20,5 til -17,8 °C)
Vindbestandighed	godt
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (winterfasthed 1 til 6), modstandsdygtig mod vind
Faunatræ	modstandsdygtig mod frost (winterfasthed 1 til 6), modstandsdygtig mod vind, træ med næring til fugle
Anvendelse	trækasser, taghaver, lille have, patiohaver
Form	højstammet træ, fjedret træ, flerstammet træ
Oprindelse	Nordøstkina, Japan og Korea

Mellemtørt træ op til ca. 8 m, først med en pyramideformet krone, der senere bliver bredt ægformet. På grund af de lidt hængende sidegrene i en senere alder bliver kronen til sidst næsten rund. De lysegrønne blade bliver knalrøde om efteråret. De gule blomster sidder i små skærme og åbner omkring midten af februar. Træet kan bedst betragtes som den asiatiske pendant til C. mas. Den største forskel er, at bladene på C. officinalis har 6-7 sideårer i stedet for 3-5, og at de unge kviste er brune i stedet for grønne. Desuden blomstrer C. officinalis ca. en uge tidligere end C. mas. Træet kræver en ret tør, helst varm placering i kalkholdig, let ler- eller sandjord.